Doanh nhân,
TS. Nguyễn Thanh Mỹ

TÌNH YÊU CHO QUÊ HƯƠNG

Bút ký của **CHU VĨNH HẢI** Ảnh: MK, CVH

Trí tuệ thế giới

Sau khi nghiên cứu kỹ về ông thông qua việc tìm hiểu các công trình khoa học của ông, sau hai ngày trực tiếp tiếp xúc với ông trên rất nhiều bình diện, tôi đã đi đến nhận định: Tiến sĩ Nguyễn Thanh Mỹ có một tầm cao trí tuệ ở đẳng cấp thế giới. Tôi đưa nhận định của tôi để dò hỏi những người quen thân anh, những nhà hóa học của Việt Nam, tất cả đều có câu trả lời giống nhau: Đúng, về trí tuệ khoa học, về công

nghệ cao hóa học, anh Mỹ đã đạt đến đẳng cấp thế giới. Trong 2-3 công nghệ cao hóa học, anh Mỹ là chuyên gia hàng đầu của thế giới.

Hồi học đại học ở Canada, anh học có giỏi không? Anh vừa nói vừa cười như tự trào: "Tôi cũng chẳng biết tôi học giỏi hay không. Chỉ biết, hai học bổng giáo dục danh giá nhất Canada đều thuộc về tôi".

Ra trường, anh đi làm, có làm giỏi không?" Tôi cũng chẳng biết tôi

làm có giỏi và hiệu quả hay không. Đầu tiên tôi làm trong Trung tâm nghiên cứu cao cấp của hãng IBM. Sau đó, tôi nhảy sang làm cho Trung tâm nghiên cứu phát triển công nghệ cao của hãng Kodak. Đó là những nơi làm việc và cống hiến lý tưởng của những chuyên gia hàng đầu đến từ khắp nơi trên thế giới". Tại hai trung tâm nghiên cứu lừng danh này, trí tuệ của anh được cả thế giới hóa học công nhận thông qua việc cấp bằng sáng chế độc

quyền cho 43 phát minh và sáng chế mang tính đột phá. Do anh làm việc cho các hãng nên trong các bản quyền này, anh chỉ được ghi nhận là tác giả, không nhận được các giá trị thương mại của bản quyền. Trong đa phần bản quyền, anh là tác giả chính - trưởng nhóm, còn các cộng sự - thành viên là những chuyên gia lừng danh của Mỹ và châu Âu, châu Á. Phát minh, sáng chế quan trọng nhất của anh trong giai đoạn làm thuê từ 1984-1995 là công nghệ in không qua chế bản (được cấp bản quyền vào năm 1995) hiện đang làm mưa làm gió trên thị trường in cao cấp của thế giới hiện nay.

Nhưng, với bản năng của một nhà khoa học chân chính - không bao giờ hài lòng với những gì mình đã tìm kiếm được, với dẫn vật tại sao mình lại không được hưởng một phần nhỏ các giá trị thương mại mà phát minh của mình đã mang lại, cộng với việc phát hiện công nghệ in không qua chế bản vẫn còn có sự khiếm khuyết (mực in dễ bị bay màu nên tuổi thọ của sản phẩm in ngắn

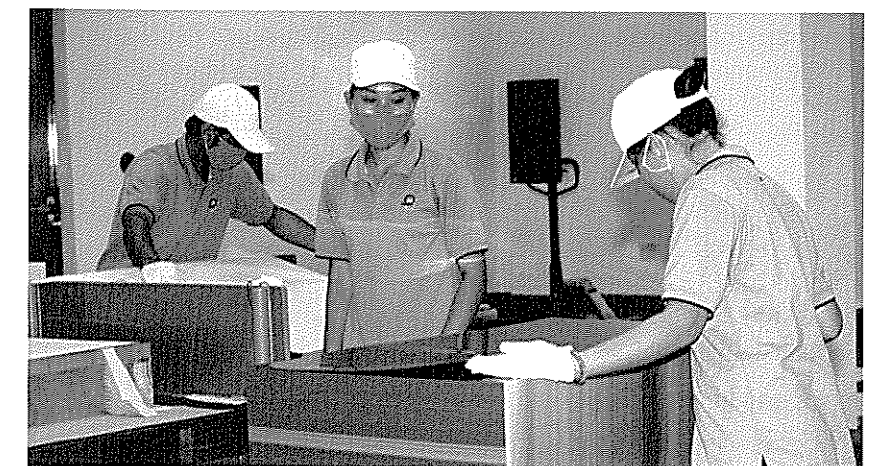
thành phố Montreal, bang Quebec, Canada, nơi những người thân yêu của anh đang sinh sống, tiến hành thành lập Công ty American Dye Soucre (ADS). Với anh, ADS là nơi anh tìm kiếm các giá trị thương mại để thể hiện niềm đam mê nghiên cứu khoa học, hoài bão nhân văn hướng về quê hương xa xôi. Đầu tiên, anh nghiên cứu công nghệ in không qua chế bản theo hướng khác, và anh đã tìm ra công nghệ in mới cực kỳ ưu việt, đó là công nghệ CTP (computer-to-plate) - công nghệ in trực tiếp từ máy tính đến bản nhôm (trước đây dùng bản kẽm) được chế tạo sẵn. Công nghệ này có phẩm chất ưu việt hơn công nghệ in không qua chế bản mà trước đó anh và các cộng sự đã tìm ra, và khắc phục được khiếm khuyết tuổi thọ của sản phẩm in. Ngay lập tức, công nghệ mới mẻ này được cấp bằng sáng chế độc quyền vào năm 2000. Một nhà in ấn ở Tây Ban Nha, 6 ở Trung Quốc, 2 ở Hàn Quốc, 2 ở Đài Loan hiện đang thụ hưởng bản quyền sáng chế của TS. Nguyễn

Thanh Mỹ. Mấy năm gần đây, mỗi năm anh thu được cả chục triệu USD từ phí nhượng quyền công nghệ in CTP. Chắc chắn, con số này sẽ không dừng lại ở đây, khi mà còn có hàng trăm nhà in ấn khác trên khắp thế giới đã nhận ra tính ưu việt vượt trội của công nghệ CTP và đang tiến hành thương thảo với anh để thụ hưởng bản quyền.

Nhưng, anh Mỹ vẫn không thỏa mãn với chính mình. Anh lao vào những vấn đề hóc búa nhất của hóa học hiện đại, đó là chất dẻo, và anh đã thành công rực rỡ khi tìm kiếm được và điều chế thành công một loại "chất dẻo phát sáng" - active polymers. Đây chính là một loại vật liệu quang điện tử có liên quan mật thiết với công nghệ nano mà thế giới đang khao khát tìm kiếm và khám phá. Chất dẻo phát sáng này là vật liệu chủ chốt dùng để chế tạo các màn hình siêu mỏng có thể cuộn lại được, với giá bán mỗi grame lên đến hàng chục ngàn USD, hay theo cách nói của TS Mỹ là mỗi grame của nó mua được

ngủ), anh đã quyết định từ bỏ mức lương khổng lồ vào thời điểm ấy là 100 ngàn USD/năm để ra đi. Anh muốn nghiên cứu độc lập cho dù anh biết trước việc nghiên cứu độc lập sẽ rất khó khăn, để được hưởng những giá trị thương mại mà các phát minh và sáng chế trong tương lai của anh mang lại. Anh tin ở trí tuệ của anh, tin chắc một điều rằng, anh sẽ thành công, sẽ giàu có và sẽ về với quê hương Trà Vinh nghèo khó nhưng giàu nghĩa tình, nhân ái.

Vào năm 1997, anh trở lại

Thành phẩm bản kem nhiệt CTP

ĐÓ LÀ NGƯỜI ĐÀN ÔNG CÓ MÁI TÓC BẠC TRẮNG, DÁNG NGƯỜI THẤP ĐẬM, VẺ MẶT HỒN NHIÊN VÀ PHÚC HẬU. ĐÓ LÀ NGƯỜI THUỘC HẾT TÊN CỦA HƠN 300 NHÂN VIÊN NGƯỜI VIỆT LÀM VIỆC CÙNG ÔNG. ĐÓ LÀ NGƯỜI VẮN ĂN SUẤT ẲN NHƯ SUẤT ẲN CỦA NHÂN VIÊN. XUNG “CHÚ” GỌI “CON” VỚI NHÂN VIÊN. ĐÓ LÀ NGƯỜI YÊU QUÊ HƯƠNG NHƯ MÁU THỊT KHI THẮNG THÙNG KHẮNG ĐỊNH TRÀ VINH LÀ MÔI TRƯỜNG CỦA LỢI NHUẬN. ĐÓ LÀ NHÀ TRIỆU PHÚ ĐÔ LA - TIẾN SĨ KHOA HỌC VỀ HÓA HỌC NGUYỄN THANH MỸ, NGƯỜI ĐƯỢC CẢ NGÀNH HÓA HỌC THẾ GIỚI BIẾT ĐẾN VÀ NGƯỠNG MỘ QUA VIỆC ĐƯỢC CẤP 50 BẰNG PHÁT MINH SÁNG CHẾ. TRONG ĐÓ CÓ 5 PHÁT MINH SÁNG CHẾ THUỘC LĨNH VỰC CÔNG NGHỆ CAO MANG TÍNH ĐỘT PHÁ.

hàng trăm máy cày. Và, ADS của anh trở thành nhà cung ứng hàng đầu về chất dẻo phát sáng cho các hãng điện tử nổi tiếng của thế giới.

Với 7 phát minh được cấp bằng sáng chế trong thời kỳ nghiên cứu độc lập, mà điển hình là hai phát minh nói trên, TS Nguyễn Thanh Mỹ thu về khá nhiều tiền mỗi năm. Cuộc đời anh rẽ sang một trang mới.

Về với quê hương

Một ngày đầu năm 2004, khi TS Nguyễn Thanh Mỹ bực bực

với cộng đồng người Việt Nam ở Montreal, các nhà khoa học nổi tiếng trong thế giới hóa học rằng, anh quyết định trở về Việt Nam để làm một điều gì đó có ích cho quê hương đất nước, họ liền chất vấn anh: Anh không sợ mất tất cả trong môi trường khó khăn đấy ư? Anh chỉ từ tốn cười: “Trái tim tôi luôn luôn thuộc về quê hương tôi. Tôi muốn chôn cất nó trên mảnh đất ấy”.

Giao hẳn công ty ADS đang ăn nên làm ra cho người con trai lớn đã

trưởng thành, anh cùng vợ là chị Bùi Thị Nhân, người phụ nữ có vẻ đẹp nhân hậu, người bạn đời đã gắn kết với anh từ thuở hàn vi cùng hồ hởi khăn gói trở về Trà Vinh, mảnh đất quê hương mà 25 trước anh đã ra đi với danh nghĩa là một người vượt biên. Anh dự kiến đầu tư vào 3 dự án liên hoàn, khép kín: dự án Công ty Hóa chất Mỹ Lan (vốn đầu tư 2 triệu USD); dự án Công ty Vật tư ngành in Mỹ Lan (Mylan Printing Media Corporation) 10 triệu USD, nay tăng lên 13 triệu USD; dự án Công ty Vật liệu quang điện tử Mỹ Lan, 4 triệu USD. Đây là những dự án hóa học công nghệ cao, không phải trả phí chuyển nhượng bản quyền, về lý thuyết, dễ dàng được chấp nhận bất cứ nơi đâu trên thế giới. Mỹ Lan là tên của cô con gái rượu duy nhất của anh, đứa con gái mà theo lời anh Mỹ là cũng yêu quê hương như ba nó cho dù sinh ra và lớn lên trên đất khách quê người. Nhưng, mọi chuyện không thuận lợi như anh tưởng. Trà Vinh, dù là một tỉnh nghèo, dù luôn luôn trải thảm đỏ đón các nhà đầu tư, vẫn bần khoản và nghi ngại các dự án hóa học của anh. Trong

thâm tâm, họ sợ các dự án hóa học này là những thảm họa môi trường. TS Mỹ đã nói với các nhà chức trách tỉnh Trà Vinh: “Nếu các anh không tin vào các luận chứng khoa học của tôi thì các anh hãy tin vào các hành động của tôi. Tôi sẽ cùng ăn, cùng ngủ, cùng ở với các dự án mà tôi sẽ xây dựng và hoạt động. Các anh tin chứ?”. Đến nước này thì Trà Vinh không tin cũng phải tin.

Trong 3 dự án mà anh đầu tư

ở Trà Vinh, chỉ có 2 dự án anh bỏ 100% vốn, đó là dự án hóa chất và vật liệu quang điện tử. Còn dự án vật tư ngành in, anh chỉ góp vốn 70% bằng... bản quyền công nghệ. “Cả 3 dự án đều nằm trong lĩnh vực công nghệ cao mà thế giới đang sốt. Chúng đều có hàm lượng chất xám rất cao, đều cho khả năng thương mại cực lớn. Điều đặc biệt là chúng đều thuộc bản quyền của TS Mỹ”. TS Phạm Tiết Khánh, Hiệu trưởng Trường Đại học Trà Vinh đánh giá. Đánh giá về hiệu quả thương mại của cả 3 dự án, TS Mỹ nói: “Chúng đều có khả năng sinh lợi cao nhất mà một công nghệ cao đòi hỏi. Dự án hóa chất Mỹ Lan không lo đâu ra vì nhiệm vụ của nó là cung ứng nguyên liệu cho dự án vật tư ngành in Mỹ Lan, mà dự án vật tư ngành in Mỹ Lan thì sản phẩm không đáp ứng nổi nhu cầu ngày càng cao của thị trường quốc tế và trong nước. Công suất 20 triệu m²/năm đối với sản phẩm bản nhôm chế bản sẵn như mười bỏ bể. Sau 2 năm triển khai xây dựng, cuối năm 2008, dự án Mylan Printing đi vào sản xuất thử, ngay lập tức đã đạt doanh thu 40 tỉ đồng, lợi nhuận có ngay là 19 tỉ đồng. Tôi chẳng cần che giấu gì đâu, 3 dự án của tôi là 3 dự án siêu lợi nhuận, vì chúng thừa hưởng bản quyền độc quyền của tôi trong các lĩnh vực công nghệ cao. Vào năm 2011, khi dự án vật liệu quang điện tử Mỹ Lan đi vào hoạt động sản xuất, tất cả sẽ được cảm nhận một bất ngờ thú vị”. TS Phạm Tiết Khánh cho tôi biết trước điều bất ngờ đó: “Trên thế giới hiện chỉ có 11 dự án nhà máy sản xuất vật liệu quang điện tử cung cấp cho các hãng điện tử nổi tiếng chế tạo màn hình. Nhưng, đây chỉ là những màn hình hiện có. Dự án thứ 12 của thế giới chính là dự án vật liệu quang điện tử Mỹ Lan của TS Mỹ, hiện đang được rất ráo xây dựng tại khu công nghiệp Long Đức - Trà Vinh. Sản phẩm vật liệu quang điện

tử của dự án này là một loại vật liệu mới đảm bảo sự ra đời của những màn hình thế hệ mới có thể uốn cong, cuộn tròn và gấp gọn được”.

TS Nguyễn Thanh Mỹ đang làm tất cả những gì có thể để biến Trà Vinh trong tương lai trở thành một điểm nhấn độc đáo trên thị trường vật tư ngành in của thế giới, trên bản đồ vật liệu quang điện tử toàn cầu.

TS Mỹ không quan tâm đến tiền, bởi anh đã có quá nhiều tiền như anh thừa nhận. Anh chỉ quan tâm đến quê hương anh, mảnh đất mà anh đã trải qua tuổi thơ cay đắng khi ba anh đành lòng bỏ má con anh ra đi không một lời từ biệt, mảnh đất mà một mình anh vừa học vừa bán cà rem, vừa vật lộn với những giỏ cần xé để nuôi 5 đứa em thơ dại. “Tại Trà Vinh này, tôi sẽ đầu tư xây dựng một bệnh viện sản khoa có 50 buồng - giường. Tôi không chịu đựng được cảnh những người mẹ vốn đã rất vất vả trong việc mang nặng, nay lại phải chịu đựng những phiền toái trong việc đẻ đau. Tôi muốn những người chị, người mẹ thực sự trọn vẹn hạnh phúc trong niềm vui sinh nở. Tôi cũng muốn xây dựng 60 căn biệt thự để giành tặng những nhân viên người Việt xuất sắc của tôi, những người mà tôi đã may mắn được gặp họ chứ không phải họ may mắn được gặp tôi”.

Và, một dự án vô giá của tương lai

Không chỉ trăn trở với hiện tại, TS Mỹ còn nặng lòng với tương lai của Trà Vinh. Anh cho rằng, cách tốt nhất để quê hương Trà Vinh của anh phát triển mạnh mẽ chính là đột phá vào đào tạo nguồn nhân lực chất lượng cao bằng cách tiếp cận trực tiếp với các ngành khoa học mũi nhọn, mà cụ thể là khoa học chất dẻo linh hoạt và vật liệu nano. Anh trình bày ý tưởng của mình với các nhà khoa học, các nhà chức trách Trà Vinh, và thật bất ngờ, tất cả đều

nhạy chóng gật đầu “ok”, cho dù họ chỉ mới hiểu mờ mờ về ngành học mới mẻ này.

Tháng 6-2006, Trường Đại học Trà Vinh có quyết định thành lập, ngay lập tức được tỉnh chọn làm đầu mối đào tạo chuyên ngành mới mẻ. Khi dự án đào tạo này trình lên Bộ Giáo dục - Đào tạo, đã có một số ý kiến phản đối thẳng thắn, ngay như Trường Đại học Bách khoa Hà Nội và TP. Hồ Chí Minh còn chưa dám mở chuyên ngành đào tạo này thì một trường đại học tỉnh lẻ như Trà Vinh làm sao kham nổi? Nhưng, ý kiến ủng hộ cũng nhiều. Và, Trường Đại học Trà Vinh là trường đại học đầu tiên ở Việt Nam có khoa ứng dụng chất dẻo linh hoạt và vật liệu nano do TS Nguyễn Thanh Mỹ làm chủ nhiệm khoa, và dĩ nhiên, ông không nhận bất cứ một khoản thù lao nào, dù chỉ mang ý nghĩa tượng trưng.

Thông tin về ngành học mới lan nhanh trong giới sĩ tử Đồng bằng sông Cửu Long nói chung và Trà Vinh nói riêng. Ngay trong mùa tuyển sinh đầu tiên vào năm 2007, có tới 870 thí sinh đăng ký dự thi vào chuyên ngành mới trong khi chỉ tiêu tuyển sinh của trường chỉ là 30, tỉ lệ chọi khắc nghiệt 1/29. Tâm vóc, ý nghĩa của vấn đề- sự kiện này sẽ được nâng cao hơn nếu hiểu được rằng, trên thế giới người ta chỉ dạy về chất dẻo linh hoạt và vật liệu nano ở bậc thạc sĩ, tiến sĩ, hoặc cơ bản ở sinh viên năm thứ 3-4, còn giành hẳn đào tạo 4 năm như Đại học Trà Vinh thì chưa nơi đâu thực hiện.

Các sinh viên chuyên ngành mới của Đại học Trà Vinh được TS Mỹ đặc biệt quan tâm. Không những được TS Mỹ trực tiếp giảng dạy, các sinh viên ở đây còn được hơn 20 giáo sư, TS nổi tiếng của Mỹ, Canada thuộc chuyên ngành chất dẻo linh hoạt và vật liệu nano truyền thụ các kiến thức và phương pháp luận sáng tạo.

Xem tiếp trang 61

Businessman, Ph.D. Nguyen Thanh My

THE LOVE FOR MOTHERLAND

CHU VINH HAI Photo: MK, CVH

IT IS A GREY-HAIRED MAN WITH SHORT AND WELL-BUILT FIGURE AND A KIND FACE. IT IS THE MAN WHO CAN REMEMBER THE NAMES OF HIS ALL 300 EMPLOYEES. IT IS THE MAN WHO HAS THE SAME FOOD RATION AS OTHER EMPLOYEES AND ADDRESSES HIMSELF AS "CHÚ" AND HIS EMPLOYEES AS "CON" (THE INTIMATE ADDRESSING OF VIETNAMESE PEOPLE). IT IS THE LOVE FOR THE MOTHERLAND LIKE HIS OWN FLESH AND BLOOD WHEN HE CONFIRMS WITHOUT ANY HESITATION THAT TRA VINH IS THE ENVIRONMENT OF PROFIT. IT IS THE BILLIONAIRE OF DOLLARS – A PH.D IN CHEMISTRY – NGUYEN THANH MY, WHO IS RECOGNIZED AND ADMIRER BY THE WORLD CHEMISTRY PROFESSION THANKS TO HIS 50 BREAKTHROUGH PATENTS IN HIGH-TECH FIELD.

1, 2 & 3: The Permanent Deputy Prime Minister Nguyen Sinh Hung pay a visit and present souvenirs to My Lan Chemicals Company

A knowledge of international stature

After many careful studies on this man via his scientific research works and after two days getting to know him in many aspects, I come to the conclusion that Ph.D. Nguyen Thanh My has a knowledge of international stature. I share this view with many of his acquaintances and relatives, from whom I receive the same respond: Yes, in terms of scientific knowledge and high-tech chemistry, My has reached the world rank. In 2-3 high technologies in chemistry, My is the one of the world leading experts.

During the time Canada, did you

get the good result in school? He smiled while saying, "I don't know. I just know that I received two most honorable scholarships of Canada."

After graduation, did you get good result in work? "I really don't know if I work efficiently either. I first worked for the Advanced Research Centre of IBM. After that I moved to the Advanced Technology Development Research Centre of Kodak. These are the places where world leading experts from all over the world work and pursue their ideals." Right in these two honorable centers, his knowledge was recognized by the chemistry world via his 43 patents of breakthrough inventions. Because

at that time he was working for certain companies so he was just recognized as the author of these patents. In almost of these patents, he was the chief author-team leader and his associates-team members were famous experts from America, Europe and Asia. His most important invention during the time he worked as an employee 1984-1995 is the inkjet printing technology (patented in 1995), which is now ruling the root in the world's advanced printing market.

However, the instinct of a genuine scientist, who never satisfies with his/her own achievements, the question why one could not enjoy

one small part of commercial value of his/her own achievements and the realization of the shortcomings of printing technology (the ink is easy to be faded, leading to the short life of printing products) urge him to turn

towards the far away homeland. At first, he did the research on inkjet printing technology in another way and he finally found out a preeminent printing technology, computer-to-plate, printing directly from computer

to available aluminum plate (instead of zinc plate as before). This technology has the more preeminent features than the previous inkjet printing technology that he and his associates found out, and can make good the shortcomings of the products' life span. Immediately, this new-born technology was patented in 2000. A printing-house in Spain, six in China, two in Korea and two in Taiwan are benefiting from the invention copyright of Ph.D.

down the salary of USD 100/year (a huge figure at that time) to set up his own business. Although being fully aware of its challenges, he wanted to start his independent research to be able to enjoy commercial value of his future inventions. He has strong belief in his own ability and in his success in Tra Vinh, his humanistic and affectionate motherland.

In 1997, he turned back to Montreal, Quebec, Canada, where his beloved relatives were living, to set up American Dye Source Company (ADS). To him, ADS was the place for him to look for commercial value and to show his passion for scientific research and humane aspiration

Nguyen Thanh My. In recent years, he earns about USD 10 million each year from the transfer fee of CTP printing technology. This number is sure to increase in future because hundreds of printing houses have realized the preeminent features of CTP technology and are carrying negotiation with him to benefit from his copyright.

Even though, My was not satisfied with himself. He busied himself with the thorniest question of modern chemistry, which refers to polymer, and he made a great success on finding out and making up successfully a kind of polymer called "active polymers." This is

an optoelectronic material which has a close relationship with nano technology, which has drawn the attraction of the whole world. This active polymer is the main material in producing super-slim screen, which can be rolled, with the price of up to some ten thousands of USD dollars, or according to Ph.D. My, each gram can buy hundreds of ploughing machines. And his ADS became the leading supplier of active polymer for world famous electronics companies.

With 7 invention patents during the time he works independently, two typical ones of which are mentioned above, PhD earns a rather huge amount of money each year. "My relatives can live on the transfer fee of my copyright for many generations without worrying about money," says he. His life turned into a new page since then.

Come back to motherland

One day in the early 2004, when Ph.D. Nguyen Thanh My bared with Vietnamese community in Montreal and the scientists well-known in chemistry world that he decided to turn back to Vietnam to do something meaningful for the homeland, they immediately questioned him if he was not afraid of losing everything in such a challenging environment. He just smiled moderately, "My heart always belongs to my hometown. And I want it to be buried in that land."

After handing over the growing ADS company to the oldest son, he and his wife, Bui Thi Nhan E a woman with the gracious looking, who accompanied him since the period of misery and want, took a flight to the motherland with so much delight because 25 years ago, he left the land as a boat man. Now, he plans to invest in 3 self-contained chained projects: MyLan Chemicals Company project (with the investment capital

of USD 2 million); My Lan Printing Media Corporation project (USD 10 million, now increasing to USD 13 million); My Lan Optoelectronic Materials Company (USD 4 million). These are the high-tech chemistry projects without, theoretically, paying the transfer fee of copyright, and easy to be welcomed anywhere in this world. My Lan is the name of his only beloved daughter, the girl, in his words, also has the passionate love for the motherland as her father although being born and growing up on foreign soil.

Nonetheless, everything did not go smoothly as he expected. Tra Vinh, despite a poor province and their willingness to spread out the red carpet to welcome investors, felt doubt about his chemical projects because they, from their heart, were still afraid of environmental disasters caused by these chemical projects. Ph.D. Nguyen Thanh My told Tra Vinh's authorities, "If you don't believe my scientific arguments, you have to believe in my action. We will eat, live and work together during the time of projects. Is it worth it?" Eventually, Tra Vinh had to approve his projects.

Ph.D. provides 100% capital for two in his three projects in Tra Vinh, chemicals and optoelectronics projects, and 70% for printing material project with technology copyright. "All of the 3 projects are of the hot high-tech field. They all contain high intellectual property and can bring back great commercial value. The special thing is that they all are under Ph.D. Nguyen Thanh My's copyright," says Ph.D. Pham Tiet Khanh, the Headmaster of the Tra Vinh University. Ph.D. My gives the comment on the commercial capacity of the 3 projects, "They all can yield the highest profit as any high-tech projects. We don't have to be worried about the outputs for My Lan chemicals Project because it will

supply materials for My Lan printing materials project and their products are now of increasing demand in both the domestic as well as international markets. The capacity of 20 million sqm/year with CTP products is just like a drop in the ocean. After two years of establishment, in the late 2008, My Lan Printing project started its trial-manufacture and immediately the turnover reaches VND 40 billion, and the instant profit is VND 19 billion. Frankly, my 3 projects are superprofit ones, since they benefit from my copyrights in high-tech field. In 2011, when the optoelectronic material project comes into operation, we all will see a great surprise." However, Ph.D. Pham Tiet Khanh reveals us that surprise, "In the world, there are only 11 optoelectronic material factories supplying for well-known electronic companies to manufacture TV screens. And these only refer to the available TV screens. The 12th optoelectronic material project of the world is My Lan project of Ph.D. My, which is being constructed at high speed in Long Duc-Tra Vinh industrial zone. This project offers the birth of new material which allows the screens of new generation to be bended, rolled and folded."

Ph.D. Nguyen Thanh My is trying his best to make Tra Vinh an original and outstanding point on the world's printing material market and on the global optoelectronic material map.

He admits that money is really not the matter to him because he now has too much money already. He just cares about the motherland, on which he spent his bitter childhood because his father left family without saying goodbye and on which he had to strive for life to support his 5-year-old young brother by peddling ice-cream and deep bamboo baskets at the school age. "In Tra Vinh, I will build an otology hospital with 50 rooms-beds. I can't stand the image that the mothers, who are very tired during pregnancy, have to suffer the inconvenience in giving birth. I want those women to feel easy in the happiness of giving birth. I also want to build 60 villas for my excellent Vietnamese employees, with whom I feel honored to work with, not vice versa."

And, an invaluable project in future

Not only concerning about the present, but Ph.D. My is also deeply attached to the future of Tra Vinh. According to him the best way

for his homeland Tra Vinh to develop strongly is the breakthrough in high quality human resource training by approaching directly to key science fields, particularly nano material and polymer science. He presents his idea to scientists and Tra Vinh's authorities and to his surprise, all of them agree with him right away despite their vague understanding of this new field.

In June 2006, Tra Vinh University was established and immediately was chosen to instruct this new subject. When this training project was submitted to Ministry of Education and Training for approval, there were some opposite views because such universities as Polytechnic University Hanoi and Ho Chi Minh City have not been qualified enough to open this new subject, how can a provincial university as Tra Vinh deal with it? However, it received a lot of sympathy. And, Tra Vinh University becomes the first university in Vietnam opening the Faculty of Nano material and polymer Application, chaired by Ph.D. Nguyen Thanh My, and of course, he does not receive any, even symbolic payment.

The information on the new major spread quickly among the candidate circle in Mekong Delta generally and Tra Vinh particularly. Right in the first university entrance season in 2007, there were 870 candidates enrolling in the new major while the enrollment target was only 30, which led to a harsh competition of 1/29. The significance and meaning of this event will be highly appreciated if people know that in the world, the major of nano material and polymer application is only being taught for students of post-graduation and those of third- or forth-year only acquire the very basic knowledge of the major. There are no universities offering a 4-year course for this major like Tra Vinh.

The students of the new major of Tra Vinh University are taken special care of by Ph.D. My. They can acquire professional knowledge and learn about creation methodology not only from the lectures of Ph.D. My himself but also of more than 20 world famous professors and PhDs from America and Canada. All of them are his close friends; they come to Vietnam not for money but for the profound gratitude to Ph.D. My. Furthermore, these students can do daily experiments right in the laboratories, testing chambers and technical inspection offices of My Lan chemicals and My Lan printing projects. They are offered a food ration of VND 24,000 a day and many academic scholarships provided by Ph.D. My. In future, two thirds of students of this major will spend probation period and do research in universities and advanced research

centers in Canada and the US. Professor Vo Van Truong, Vice-head master of Concordia University (Canada), who is always delivering lectures in the faculty of nano material and polymer application, shows his strong belief, "I dare confirm that in 10-12 years, Tra Vinh will become the capital of South Asia in the field of nano material and polymer. I also believe that this technology is the breakthrough of Tra Vinh's development."

I close my eyes thinking about the near future of Tra Vinh, a Tra Vinh in 10-12 years to come. There, I can realize the image of a 56-year-old man with grey hair, bright eyes and the upright smile as any local people in the watery land in their middle age ■

Doanh nhân, Tiến sĩ ...

tiếp theo trang 57

Tất cả họ đều là bạn hữu thân thiết của TS Mỹ, họ đến đây không phải vì tiền mà vì những mối ân tình sâu xa. Các sinh viên này cũng còn được thực tập, thực hành hàng ngày tại các phòng thí nghiệm, phòng kiểm định và giám sát ở các dự án hóa chất Mỹ Lan, ngành in Mỹ Lan, và được miễn phí mỗi suất ăn có giá 24.000 đồng bên cạnh các học bổng giáo dục do TS Mỹ trao tặng. Trong tương lai, 2/3 số sinh viên chuyên ngành mới này ra trường sẽ được các trường đại học, các trung tâm nghiên cứu cao cấp ở Canada, Mỹ đón nhận thực tập và nghiên cứu. Giáo sư Võ Văn Trương, Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Concordia (Canada), người thường xuyên giảng dạy tại khoa ứng dụng chất dẻo linh hoạt và vật liệu nano, tỏ ý tin tưởng: "Tôi dám khẳng định chắc chắn một điều rằng, trong khoảng 10-12 năm nữa, Trà Vinh sẽ trở thành thủ đô của cả vùng Đông Nam Á trong lĩnh vực chất dẻo linh hoạt và vật liệu nano. Và tôi cũng tin rằng, công nghệ này là bước đột phá để Trà Vinh phát triển đi lên".

Tôi nhắm mắt nhìn về Trà Vinh ở một tương lai gần, ở một tương lai xa 10-12 năm nữa chợt thấy hiện hình lên một người đàn ông mãi mãi tuổi 56 với mái đầu bạc trắng, nụ cười hồn hậu của xứ sở kênh rạch sông nước, đôi mắt xanh non của tuổi hoa niên ■

CVH